

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u.35-45

A Dunaújvárosi Járásbíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 3 1 5 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 FEBR 1 0.		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ EGYÉB:	
Példány: 1	Melléklet: 14	Kezelőiroda: <i>elu</i>

DUNAÚJVÁROSI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
postán, személyesen, faxon, kézzel, e-mail	
Érk.:	2023 JAN 24.
Példány:	1 db
Az ügyirat száma	0703-1/Vh. 02/2022/2h.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Dunaújvárosi Járásbíróság mellé kinevezett dr. Farkas József önálló bírósági végrehajtó
[REDACTED]
[REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény **26. § (1)** bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **8/2021. (X.29.) SZTFH rendelet** a bírósági végrehajtói díjszabásról (a továbbiakban DSZ) **22.§-ának alaptörvényellenességét**, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse azt meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az előttem, mint önálló bírósági végrehajtó előtt indult 0277.V.1097/2021 számú eljárásban a követelés behajthatatlansága miatt az eljárás szünetelését állapítottam meg 2022. január 29-én és ezzel egyidejűleg az általam felszámított költségekről díjjegyzéket állítottam ki. A díjjegyzékkel kapcsolatban az [REDACTED] végrehajtást kérő végrehajtási kifogást nyújtott be, vitássá téve az általam felszámított költségátalány jogszerűségét. A kifogást a Dunaújvárosi Járásbíróság bírálta el és a 0703-11.Vh.62/2022/8 számú végzésével a jogorvoslati kérelemnek – az irat bíróság elé terjesztéséhez fűzött észrevételemmel és kérelmemmel ellentétben – helyt adva megállapította, hogy a díjjegyzékben feltüntetett 5.413.- Ft költségátalány nem illet meg, ennek megfelelően a Végrehajtást kérő által fizetendő összeget 13.115.- Ft-ban állapította meg.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A végzéssel szemben a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban Vht) 218.§ 2) bekezdés b.,. pontja alapján fellebbezéssel éltem. A fellebbezésben elsősorban kértem a végzés megváltoztatását és a végrehajtási kifogás elutasítását. Másodsorban kértem a Székesfehérvári Törvényszéktől a 2016. évi CXXX törvény (Pp) 131.§ (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezését, mert álláspontom szerint a Járásbíróság által alkalmazott és

hivatkozott DSZ 22.§ ellentétes a Vht.34.§ (1) bekezdésével, valamint a Vht.254.§-ával, ezért Alaptörvény ellenes.

A Székesfehérvári Törvényszék a fellebbezésem az 1.Pkf.401/2022/3 számú végzésével elutasította, indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú végzés helyes indokon alapul. Az alkotmánybírósági eljárásra irányuló kezdeményezésem vonatkozásában a Törvényszék intézkedést nem foganatosított, elutasításáról, intézkedése elmaradásáról a végzésben említést nem tett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.401/2022/3 számú végzését – a Dunaújvárosi Járásbíróság útján papír alapon 2022. november 22-én kaptam kézhez, jelen beadvány 2023. január 20-án adom postára, ezért nyilatkozom, hogy az Abtv.30.§ (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő betartásra került.

d) Az érintettség bemutatása

Önálló bírósági végrehajtóként a támadott DSZ. 22.§ sérti azon jogomat, hogy a Vht.254.§ - ban deklarált, tevékenységemért megillető költségtérítemhez teljes egészében hozzájussak a végrehajtást kérő Vht.34.§ (1) bekezdésében rögzített előlegezési kötelezettsége folytán.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta.

Mind az első fokon eljáró Dunaújvárosi Járásbíróság, mind a másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék a DSZ. 22.§-ra hivatkoztak döntésük indokolásaként figyelmen kívül hagyva a Vht.34.§ (1) bekezdésében megfogalmazott végrehajtást kérői kötelezettséget, melynek eredményeként a költségtérítemhez nem juthatok hozzá.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A DSZ.22. §-a sérti az Alaptörvény 23. cikkének (4) bekezdését, illetve sérti a XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Vht. 254.§ (1) bekezdése szerint a végrehajtót tevékenységéért díj és költségtérítés illeti meg. A díj munkadíjból és jutalékból áll, ezen felül jogosult az eljárással kapcsolatban felmerült költségei megtérítésére is.

A költségtérítés - amelyek megtérítésére a végrehajtó a tevékenysége elvégzése esetén jogosult - az (1) bekezdés utalása alapján alkalmazandó DSZ 1.§(1) bekezdése szerint **költségátalányból**, utazási költségátalányból és készkiadásból áll.

Eredménykötelem kizárólag a jutalék vonatkozásában áll fenn, mert az csak az eljárás teljes, vagy részbeni eredményessége esetén jár a végrehajtónak (Vht 254.§. (4).bek.)

A végrehajtót a Vht.254.§ (1) szakasz alapján díj és költségtérítés tevékenységéért, feladatának teljesítéséért illeti meg.

A Vht 34.§ (1) bekezdése szerint a végrehajtás során felmerülő költségeket - *ha törvény másképpen nem rendelkezik* - a végrehajtást kérő **előlegezi** és az adós viseli.

Az első végrehajtói díjszabás a 14/1994 IM rendelet alkalmazása során, valamint a DSZ elődje a 35/2015.(XI.10.) IM rendelet 22.§ - ának 2019.VIII.12. -i hatályba lépése előtt kialakult konzekvens bírói gyakorlat szerint a végrehajtót megillető költségek végrehajtást kérő általi előlegezésének kötelezettsége mindaddig tart, amíg a költségeket az adóson behajtani nem lehet, vagyis az adós azok viselőjévé nem válik.

A joggyakorlat kialakulását a Vht.34.§ - ához fűzött korábbi *Nagykommentár a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényhez* a következők szerint vezeti le :

" 5. Költségviselés eredménytelen végrehajtás esetén

A korábbi jogszabályokhoz igazodó bírói gyakorlat álláspontja szerint a végrehajtást kérőt az önálló bírósági végrehajtó akkor sem szólíthatta fel költségeinek megtérítésére, ha a követelés behajthatatlannak bizonyult és az adós tartozásából a végrehajtást kérőhöz semmi nem folyt be. Nem hívhatta fel arra sem, hogy a már megelőlegezett költségek és a díjjegyzékbe foglalt költségek közötti különbséget kifizesse (BDT2002. 645.). Behajthatatlanság esetében egyébként az eljárást a végrehajtó szünetelteti [Vht. 52. § d) pont].

E jogi megoldás valójában a végrehajtók költségviselési kötelezettségét, veszteségre kárhóztatását rögzítette, mivel a tényleges eljárási költségeikhez sem jutottak hozzá. Ezért 2005. november 25-étől a jogszabály szóhasználata és a költségelőlegezés rendszere megváltozott. Az irányadó IM rendelet az eljárás kezdetén megfizetendő költségekről beszél, ami nem azonos a költségelőleg fogalmával. Így a költségelőleg megfizetésére a végrehajtó által készített díjjegyzék alapján a végrehajtást kérő az eljárás behajthatatlanság oka miatti szünetelése esetében is kötelezhető, és ez az összeg eltérhet az eljárás elején kalkulált előzetesen megfizetendő költségek összegétől. A gyakorlatban ez az eljárás kezdetén megfizetett és a díjjegyzék alapján megállapított tényleges költségek különbségének kiegyenlítését jelenti.

A Vht. az új fogalomhasználatot nem vezette át következetesen a törvény szövegébe, másfelől e megoldás miatt meglehetősen éles ellentét alakult ki a végrehajtást kérők és a végrehajtók között, amit a szünetelés esetén megállapított költségjegyzék ellen előterjesztett végrehajtási kifogások számának gyarapodása egyértelműen jelez.

*A megváltozott szabályozás alapján kialakuló joggyakorlat egyértelműen a végrehajtást kérőre telepíti a költségviselést akkor, ha a követelés behajthatatlan, és ez okból szünetelésre kerül sor. Így a Vas Megyei Bíróság a Pkf.20619/2007/2. számú határozatában kifejtette, miszerint a behajthatatlanság esetében bekövetkező szüneteléssel a végrehajtási eljárás érdemben még nem fejeződött be, így a végrehajtás költségeinek viselése sem merült fel, a szüneteléskor kiállított végrehajtói díjjegyzék csupán a költségek előlegezéseként jöhet számításba. A költségek előlegezésére a végrehajtást kérő kötelezhető a törvény szerint, ezért a neki kell végrehajtó tényleges költségeit megelőlegezni. **Az „ellentétes jogértelmezés azt***

eredményezné, hogy befejezett végrehajtási ügyben a végrehajtó lenne kénytelen viselni az eljárás kezdetén megfizetendő költség, valamint a díjjegyzék szerinti munkadíj, költségátalány és készkiadás teljes összege különbözetét."

A Pest Megyei Bíróság 9.Pkf.28277/2007/2. számú határozatában a Vas Megyei Bíróság jogi érveléséhez hozzátette, hogy álláspontja szerint a végrehajtást kérő előlegezési kötelezettsége az egész végrehajtási eljárás során érvényesül, az adós költségviselése az eljárás befejezésekor jöhet szóba, akkor, ha a végrehajtás eredményesnek bizonyult. A szünetelés nem minősül érdemi befejezésnek, hanem ún. ügyviteli befejezés, így az érdemi befejezés szabályait nem lehet ebben az esetben alkalmazni. A felmerülő költségekre a végrehajtónak az ügyviteli befejezéskor is jogában áll díjjegyzéket kiállítani, a végrehajtást kérőnek ez alapján az eljárás kezdetekor befizetett összeg és a díjjegyzék különbségét a végrehajtónál ki kell egyenlítenie. Amennyiben érdemben befejeződik majd az eljárás a szüneteléskor kiállított díjjegyzékben feltüntetett és a végrehajtást kérő által befizetett összeget az adósnak kell majd megfizetnie. Hasonló jogi indokok alapján adott helyt a végrehajtó fellebbezésének a Fővárosi Bíróság 47.Pkfv.630 518/2006/2. és 57. Pkfv.634552/2008/2. számú határozataiban, hozzátéve, a szüneteléskor megtérítendő költségelőleg a végrehajtást kérőt a végrehajtóval intenzívebb együttműködésre szorítja, a végrehajtást kérőnek érdeke lesz az adós vagyonának felderítése, a végrehajtás folytatása. Mindezzel párhuzamosan a díjjegyzékből kivett olyan díjelemeket, amelyek a végrehajtói működés költségátalányába számítanak be, és így nem lehet az egyes végrehajtási ügyekben külön-külön elszámolni (például a TAKARNET szolgáltatási díja).

A Veszprém Megyei Bíróság az ismertetett bírósági álláspontoknál drasztikusabban foglalta össze jogi álláspontját amikor kifejtette, hogy a végrehajtó, amennyiben a behajtás érdekében az indokolt és kötelező intézkedéseket megteszi, azaz a jogszabály szerinti munkáját elvégzi, annak ellenértékére és készkiadására jogosult attól függetlenül, hogy a behajtás sikeres volt-e vagy sem. Ez alól a végrehajtási jutalék kivétel, erre csak akkor jogosult a végrehajtó, ha a behajtás sikeres volt. A Veszprém Megyei Bíróság 1.Pkf.20393/2005/3. számú határozata véleményünk szerint már a Vht. költségviselési koncepcióját feszegeti, és a végrehajtást kérő előlegezési kötelezettségét tényleges megtérítésbe fordítja át. "

A Vht. 34.§ (1) bekezdés koncepciója azóta is töretlen, a végrehajtást kérő előlegezni köteles. A DSZ 7. alcíme is az *eljárás kezdetén megfizetendő költség és díj* fogalmát használja, ami nem azonos a költségelőleg fogalmával, tehát jogeset megítélésének sarokpontjait jelentő kritériumok nem változtak.

A DSZ 28.§ (1) bekezdése szerint az ügy ügyviteli befejezésekor díjjegyzéket kell kiállítani, melyben fel kell tüntetni

az (5) bekezdés f) pontja alapján a felszámított költségek és díjak összegét,

a g) pont alapján a végrehajtás során befolyt összeggel nem fedezett költségek és díjak összegét,

a h) pont alapján pedig tájékoztatást arról hogy a g) pont szerinti - tehát a nem fedezett - költséget a végrehajtást kérőnek mikor és hogyan kell megfizetnie a végrehajtó részére.

E szabályozás illeszkedik a Vht költségelőlegezési és viselési irányvonalába.

Ha azonban a DSZ 22.§-ának szövegéből a végrehajtást kérők illetve a bíróságok azt a következtetést vonják le, hogy az eljárás behajthatatlanság miatti szünetelése esetén a végrehajtó a felmerült költségei - jelen esetben a költségátalány - végrehajtást kérő általi, a

költségek tényleges megtérüléséig – az adós teljesítéséig - tartó előlegezését nem kérheti, akkor a DSZ 22.§ jogszabályba, Vht-ba ütköző.

Ütközik és ellentétes a Vht.34.§ és 254.§ -aival (illetve ellentmondásban van a DSZ.28.§-ával is).

Ütközik, ellentétes a Vht.34.§-ával mert felülírja a törvény végrehajtást kérőre telepített végrehajtási költség előlegezési kötelezettséget, melynek következményeként a végrehajtó a meg nem térült költségátalányt, az eljárás behajthatatlanság miatti szünetelése esetén nem kérheti a végrehajtást kérőtől. Ennek egyenes következménye az is, hogy ahhoz a végrehajtó csak az adós teljesítése esetén juthat hozzá, annak ellenére, hogy a Vht.254.§ (4) bekezdése szerint eredménykötelem kizárólag a jutalék felszámítása esetén áll fenn.

Ütközik és ellentétes a Vht.254.§ (1) és (2) bekezdéseivel, mert megakadályozza, hogy a végrehajtó a törvény által deklarált költségtérítéséhez hozzájusson.

Ha ütközik a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII törvény szakaszaival, akkor ütközik a LEX SUPERIORI DEROGAT LEGI INFERIORI általános jogelvvvel, mely szerint alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal, mely esetleges ellentét, ütközés az alacsonyabb szintű jogszabály érvénytelenségét vonja maga után.

Ha a DSZ 22.§ ellentétes a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénnyel akkor a DSZ 22.§ **Alaptörvény ellenes, mert az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdése** szerint „4) Az **önálló szabályozó szerv vezetője** törvényben kapott felhatalmazás alapján, sarkalatos törvényben meghatározott feladatkörében **rendeletet ad ki, amely törvénnyel, kormányrendelettel, miniszterelnöki rendelettel, miniszteri rendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.**”

Gyakorlati megközelítésben egy *példaügy* áttekintésével a fentiek a következőket jelentik.

A DSZ. 6.§ (1) bekezdése értelmében a végrehajtót irodájának fenntartásával kapcsolatos általános költségek, így különösen munkabér, közüzemi díjak, számítástechnikai és elektronikus eszközök fenntartásával kapcsolatos kiadások és amortizációs költségek fedezésére a munkadíj 50%-a **költségátalánnyként megilleti**, mely tételekből kétségtelenül a munkabér a legkardinalisabb kiadás, akár mennyiségét, akár jelentőségét tekintve.

A munkadíjat a DSZ 7-9 §-a alapján kell kiszámítani, pénzkövetelés esetén az ügyértékhez igazodik.

Az eljárás kezdetén pénzkövetelés behajtására irányuló ügyben a ténylegesen járó munkadíj 50%-a, valamint költségátalány 50%-a illeti meg a végrehajtót, ennek összege azonban a 8.000.- Ft-os ügyviteli és iratkezelési díjjal együtt nem lehet több 85.000.- Ft-nál. Tehát munkadíjra és költségátalányra $85.000 - 8.000 = 77.000$.- Ft jut, amiből a 2 egység munkadíj, 1 egység költségátalány alapján 25.666 .- Ft a költségátalány a megtérülés (DSZ.18.§ (1) bek.).

A *példaügy* komoly ügyértékű, a 130 millió Ft-ot meghaladja. Ebben a *példaügyben* – miután a munkadíjat a DSZ maximalizálta 1.000.000.- Ft-ban (DSZ. 8.§ /2/ bek.), ennek 50%- a, tehát **500.000.- Ft** költségátalány illeti meg a végrehajtót a hatáskörébe tartozó végrehajtás foganatosításáért.

A *példaügyben* tehát az 500.000.- Ft-os költségátalányból az eljárás kezdetén 25.666.- Ft-ot bevételez a végrehajtó, a hiány 474.334.- Ft.

A *példaügyben* lefolytatott eljárás során a követelést nem lehetett behajtani, ezért az eljárás behajthatatlanság miatti, a Vht.52.§ d., pontja szerinti szünetelését kell megállapítania és díjjegyzéket kell kiállítania a végrehajtónak az általa felszámított, őt megillető munkadíjról, költségtérítésről és egyéb végrehajtói díjról (DSZ. 28.§ (1).bek).

Az eljárásnak ebben a stádiumában a végrehajtó a szükséges és lehetséges feladatát teljesítette, végrehajtói kötelességéből fakadó tevékenységét kétséget kizáróan elvégezte, díjra és költségtérítésre jogosult.

De DSZ.22.§ szerint a hiányként fennálló 474.334.- Ft költségátalány hátralék a végrehajtást kérőtől a Vht.52.§ d) pont szerinti szünetelés esetén nem kérhető be.

De akkor mikor ?

Majd ha kéri folytatni az eljárást a végrehajtást kérő ?

DSZ.18.§ (6) bekezdése így szól :

„ Ha az eljárást a Vht.52.§ d) pontja alapján szünetelő végrehajtási eljárást a szünetelését követően a **végrehajtást kérő kérelmére** folytatni kell, a végrehajtót a 6.§ szerinti költségátalány 50%-a de **legfeljebb 35.000.- Ft ismételten** megilleti.”

Ennek a rövid mondatnak a jelen kérdés megítélése kapcsán három releváns aspektusa van :

1., Amennyiben a végrehajtást kérő többé nem kéri az eljárás folytatását – *az esetek jelentős része ilyen* – akkor a végrehajtó nem jut hozzá *soha* az őt megillető, egyébként pedig a végrehajtói iroda fenntartására rendelt díjazáshoz (DSZ.6.§ (1) bek.), ami a *példaügyben* 474.334.-Ft.

2., Az eljárás szünetelést követő folytatás iránti kérelem esetén 500.000.- Ft 50%-a, vagyis 250.000.- Ft illeti meg **ismételten** a végrehajtót. De hol van a 474.334.- Ft, ami az első eljárásért illeti meg a végrehajtót? Úgy tűnik sehol.

Ráadásul ott van az a „ de legfeljebb 35.000.- Ft” kitétel a szakaszban, ezért tehát a két eljárásért $500.000 + 35.000 = 535.000$ Ft illetné meg a végrehajtót, amiből $25.666 + 35.000 = 60.666$.- Ft-ot előlegez meg számára a végrehajtást kérő, a hiány továbbra is 474.334.- Ft.

3., Ismereteim szerint a jogszabályok értelmezésének első lépcsője *a nyelvtani értelmezés*. Saját értelmezésem szerint egy összeg 50%-a engem **ismételten** akkor illethet meg - *magyartalanul* : *ismételten akkor tud megilletni-* , ha az egészet már (*legalább*) egyszer megkaptam, mert ha addig nem kaptam meg, akkor az nem ismételt „ megkapás”.

Tehát az eljárás folytatása és annak további eredménytelensége esetén sem juthat hozzá a végrehajtó a költségátalány hátralékhoz ez világos. Akkor tehát mikor ?

Csakis akkor, ha - feltételezve, hogy a végrehajtást kérő kéri folytatni az eljárást, amely feltétel eléggé bizonytalanra teszi a végkimenetelt – a követelést az adóson be lehet hajtani és így az adós a **költségek viselőjévé** válik. Ez az eredmény azonban nem következhetne be, mert ez ellentétes a végrehajtást kérő Vht.34.§ (1) bekezdés szerinti előlegezési kötelezettségével és ellentétes a Vht. 254.§ (4) bekezdésével is, mert ez utóbbi bekezdés értelmében eredménykötelem csak és kizárólag a jutalék felszámítása esetén állhat fenn.

Az pedig nyilvánvaló, hogy ennek az alaptörvény-ellenes jogszabálynak alkalmazása kizárja annak lehetőségét, hogy a bíróságok tisztességes eljárást folytassanak le a jogeset elbírálása során, és számomra kedvező döntést hozzanak, ezért a DSZ.22.§- a **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését és nincs folyamatban felülvizsgálat eljárás az ügyben.

b) Nyilatkozom, hogy hozzájárulok a személyes adataim, nevem nyilvánosságra hozásához.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok a következők :

- 1., 0277.V.1097/2021/30 díjjegyzék,
- 2., végrehajtást kérői kifogás,
- 3., 0277.V.1097/2021/35 irat betérjesztés, észrevétel,
- 4., 0703-11.Vh.62/2022/8 Dunaújvárosi Járásbíróság I. fokú végzése,
- 5., 0277.V.1097/2021/39 fellebbezés,
- 6., 1.Pkf.401/2022/3 Székesfehérvári Törvényszék II. fokú végzése

2023. január 20.

dr. Farkas József önálló bírósági

végrehajtó

Elérhetőségek :

-
-
-
-

